

Rugaciune

de Mihai Eminescu

Nadejde si-ntarire
si zid de mantuire
pe tine castigandu-te,
ingenunchem rugandu-te:
de chinuri ce ne bantuie,
Marie, tu ne mantuie!

O, Sfanta Marie!
Tu, maica durerilor,
regina tariilor,
taria soliilor,
izvoru-ndurarilor
luceafar al marilor,
indura-te, pleaca-te,
nadejdea corabiei,
invingerea sabiei,
limanul sarmanilor
si soarele anilor,
balsamul ranitilor,
norocul iubitilor,
o, da-ne tarie,
Sfanta Marie!

Iisuse Hristoase,
de oameni iubitorule,
Mantuatorule,
izvor mantuirilor,
de acum si pururea
si-n vecii vecilor!

Rugaciune

de Mihai Eminescu

Craiasa alegandu-te
Ingenunchem rugandu-te,
Inalta-ne, ne mantuie
Din valul ce ne bantuie;
Fii scut de intarire
Si zid de mantuire,
Privirea-ti adorata
Asupra-ne coboara,
O, Maica prea curata
Si pururea Fecioara,
Marie!

Noi, ce din mila Sfantului
Umbra facem pamantului,
Rugamu-ne-ndurarilor,
Luceafarului marilor;
Asculta-a noastre plangeri,
Regina peste ingeri,
Din neguri te arata,
Lumina dulce clara,
O, Maica prea curata
Si pururea Fecioara,
Marie!

Invierea

de Mihai Eminescu

Prin ziduri înnegrite, prin izul umezelii,
Al mortii rece spirit se strecura-n tacere;
Un singur glas îngâna cuvintele de miere,
Inchise în tratajul stravechii evanghelii.

C-un muc în mâini mosneagul cu barba ca
zapada,
Din carti cu file unse norodul îl învăta
Ca moartea e în lupta cu vecinica viata,
Ca de trei zile-nvinge, cumplit muncindu-si
prada.

O muzica adâncă și plină de blândete
Patrunde tânguioasă puternicile bolti;
„Pieirea, Doamne Sfinte, căzu în orice colț,
Inveninând pre însuși izvorul de viete.

Nimica înainte-ti e omul ca un fulg,
S-acest nimic îți cere o rază mângâioasă,
În pâcuri sunătoare de plânsete duioasă
A noastre rugă, Parinte, organelor se smulg”.

Apoi din nou tăcere, cutremur și sfială
Și negrul întuneric se sperie de șoapte,
Douăsprezece pașuri răsună, miez de noapte,
Deodată-n negre ziduri lumina da navala.

Un clocot lung de glasuri vui de bucurie,
Colo-n altar se uita și preoți și popor,
Cum din mormânt rasare Christos învingător
Iar inimile toate s-unesc în armonie:

Cântări și laude’ naltam,
Noi, Tie Unuia,
Primindu-L cu psalme și ramuri
Plecați-va neamuri,
Cântând Aleluia!

Christos a înviat din morți,
Cu cetele sfinte,
Cu moartea pre moarte calcând-o,
Lumina ducând-o
Celor din morminte!”

Sursa: poezie-crestina.tripod.com